

BÜYÜK KAPTAN “EROL BAŞ”

Mendebur hastalık 2004 Temmuz’undan itibaren KOCA KAPTAN EROL BAŞ’ımızı iyiden iyiye üzmeye başladı. Başta kendisi olmak üzere hiç birimiz ona ölümü yakıştıramadık.

Her 19 ARALIK’ları “1912 DÜNYA KARŞIYAKALILAR GÜNÜ” olarak kutlama fikri Erol Baş’tan çıkmıştır. Sağlığının ve moralinin bozuk olduğu 19 Aralık 2004 tarihinde gerçekleştirilen 1912 Dünya Karşıyaka’lılar Günü’nde kendisine verilen GELMİŞ GEÇMİŞ EN YÜCE KARŞIYAKA’LI ÖDÜLÜNÜ aldığı zaman dünyalar onun olmuştu. Kendisini 28 dakika süreyle ayakta sürekli alkışa tutan salonu dolduran en az 700 kişiyi; “Arkadaşlar artık yeter çok yoruldunuz. Mahcup oluyorum. Beni ağlatmayın...” diyerek susturmuştu.

Hiç birimiz ona ölümü yakıştırmadık. Zaten kendisinde öleceğini asla kabul etmedi. 19 Temmuz 2005 Salı günü Saat:15.15’de karşılaştığımız gerçek belki de; Erol Baş’ımızın yeni hayatının başlangıcıdır...

Erol Baş 1939 yılında çok sevdiği Karşıyaka’da doğdu. 14 yaşında Karşıyaka Asım Ligi’nin ünlü takımlarından AKSOY’da futbola başladı. 1957 yılında Karşıyaka Spor Kulübü’nün ana takımına girdi. 1958’de Lisansiyer oldu. Cevat Gök ve Osman Aydemir’in destekleriyle 1959’da Milli

Lig’de oynamaya başladı. Moto Özcan- Kalaycı Yılmaz- Ogün Altıparmak- Bulut Erk gibi müstesna Karşıyaka’lılarla futbol oynadı. Merhum Gode Cengiz, Ekrem, Erdinç, Bedri, Büyük Uğur, Cengiz, Atilla, Küçük Uğur, Burhan, Tefik, Saim, Erden, Nevzat, İbrahim, Ceyhan, Hamdi, Fehim gibi müstesna oyuncularla Karşıyaka’nın o emsalsiz takımının oluşmasına katkıda bulundu. Büyük Başkan Ali Ulvi Kiremitçiler, Antrenör Arif Dökel, Menejer Bodoz Süleyman(Ergüs) gibi Karşıyaka’lı Büyük Yöneticilerle çalıştı. Selçuk Yaşar, Tahir Türetken gibi efsane yöneticilerin her zaman takdirini kazandı.

KSK’yi 1970 yılında Birinci Lig’e çıkartan o müthiş ve muhteşem takımın Kaptanlığını yaptı. 1974 YILINA KADAR 9 YILI KAPTANLIK OLMAK ÜZERE TAM 17 YIL SADECE VE SADECE KSK FORMASINI TAŞIDI.

Bilgisi, Kültürü ve Eğitimi nedeniyle asla sıradan bir futbolcu olmadı. Futbolunu teknik ve teorik anlamda da geliştirdi. Kendine özgü üslubuyla farklı bir futbol örneği yarattı. Kısa zamanda Türkiye’nin tüm büyük kulüplerinin dikkatlerini çekti. Başta Beşiktaş ve Fenerbahçe olmak üzere pek çok birinci lig takımı Erol Baş’ı transfer etmek istedi.

Erol Baş; “Ben Karşıyaka’da doğdum. KSK’de futbolcu oldum. Futbolu sadece KSK’de oynarım...” dedi ve kendisine yapılan cazip teklifleri reddetti. Çok sevdiği Hoca’sı Adnan Suvari’nin bile Göztepe için yaptığı çağrını reddetti.

Erol Baş, yaşamı boyunca her zaman Karşıyaka’da çok sevdiği Karşıyaka’lılarla yaşamını bütünleştirmiştir.

Kendisini kısaca; “Ben Karşıyaka’lıyım. Yeşil Kırmızılı renklerin aşığıyım. Yeşilini Yamanlardan, Kırmızısını Al Bayraktan alan İzmir’in karşı kıyısında birlik beraberlik içinde yaşayan insanlardan biriyim. Benimde tutkum ve mutluluğum budur...” şeklinde anlatırdı.

Kendisini 45 yıldır yakından tanıyan dostlarından birisi olarak; Erol Baş’ın yaşamı boyunca hiç kimseye kötü söz söylediğini, küfür ettiğini duymadım. Dedikodu-Yalan ve dolan bilmeyen bir kişiliğin sahibiydi. Hem futbolculuk yıllarında hem de futbolu bıraktıktan sonra camiasına karşı her zaman sıcak ve samimi davranan, gençlere her zaman sahip çıkan mükemmel ve fedakar bir insandı Erol Baş...

Mensubu bulunduğu kulübü KSK ile belki de yaşamı boyunca para ve parasal mevzuları konuşmayan tek kişidir. Şayet parayı seven birisi olsaydı; çok zengin olurdu. Erol Baş’ın sahip olduğu futbol tekniği hiç kimsede yoktu. Türkiye’ye gelip giden yabancı antrenörler Erol Baş’ın futboluna hayran kalmışlardır. Erol Baş’ın kulübünün maddi sıkıntı çektiği ancak şampiyonluk ipini göğüslemekte olduğu 1969, 1970 şampiyonluğunda kulübü için kapı kapı, dükkan dükkan gezip para topladığını hepimiz biliriz.

Erol Baş gelmiş geçmiş en yüce, emsalsiz ve müstesna Karşıyaka’lıların en başında gelmektedir. Futbol yaşamından sonra KSK’de uzun yıllar ağabeylik vasıflarıyla başarılı menejerlik görevleri yaşamıştır.

1987-1988 döneminin futbol-basketbol-voleybol ve pek çok branşta şampiyonluklar yaşadığı İBRAHİM KOÇ yönetiminde yönetim kurulu üyesi olarak birlikte çalıştığımız Erol Baş’ın bir yönetici olarak yarattığı hizmetleri unutmamız mümkün değildir.

Yaşamı boyunca insanları çok seven, çocuklarla ve gençlerle çok iyi anlaşılan Erol Baş’ın bir diğer özelliği de HAYVAN SEVGİSİ’dir. Son yıllarında müdavimi olduğu Hayal Cafe’ye her gün belirli saatlerde gelip, evinde eşi Fatoş’a ve kızına özel olarak hazırlattığı en az 2-3 adet tavuktan mamul yemekleri sokak köpeklerine ve sokak kedilerine büyük bir keyifle bizzat yedirdiğini hepimiz biliriz.

O hem insanları, hem de hayvanları seven, doğadan, tabiat güzelliklerinden zevk alan, Karşıyaka’nın denizini, İmbat’ını ve Karayel’ini çok seven emsalsiz bir Karşıyakalıydı...Herkese örnek emsalsiz bir spor adamıydı. Çok sevdiği ATATÜRK’e ve ATATÜRK’ün ilkelerine yürekten bağlıydı.

Hayatının en verimli çağında, 66 yaşında mende bur kanser hastalığına yenilen Erol Baş’ımıza Allah’tan rahmetler diliyoruz. Onun ışığıyla aydınlanmaya, onun oluşturduğu dostluk ve kardeşlik zincirini genişletmeye devam edeceğiz.

Ruhu şad olsun. Ailesine ve dostlarına sabır ve metanet diliyoruz.

1912 DÜNYA KARŞİYALILAR PLATFORMU adına
SANCAR MARUFLU

Pisi pisi - Suleyman ALASYA

Mithat Erefe telefonda ağlamaklı, "Süleyman Erol'u kaybettik" dedi. Hemen yönümü değiştirip kulübe yöneldim. Ekrem Güçsav kan ter içinde karşıladı beni.

Son zamanlarda Güçsav'a ne zaman, "Erol ağabey nasıl?" diye sorsam gözleri yaşarırdı. Kolay değil, bir futbolcu takım arkadaşını gözlerinin önünde eridiğini görmeye ne kadar dayanabilir? Karşıyaka Dergisi için röportaj yapma kararı aldık. Ama kimse Erol ağabeye ulaşamıyor. Ulaşan olursa da, "Yazlıktayım" diyordu. Onu kaybedecektik. Hepimiz bunu biliyorduk ve o nedenle son kez bir röportajını yayınlamayı istiyorduk. Hayatımda ilk kez rol yaptım. Bastım telefonun tuşlarına, açtı. "Pisipisi neredesin?" diye sordum. "Buradayım Sülocum" dedi. Her şeyi bilerek, yalan söyleyerek gittim evine. Çok moralli karşılamıştı beni. Tahir Türetken'le birlikte röportajı bitirip çıktık. O günden beri-ki aradan bir yıla yakın süre geçti-yüreğim hep tetikteydi. Erol Baş deyince, gerilmekten kendimi alamıyordum. Sonunda Mithat Erefe, beni ağlatan haberi verdi. KSK muhabirliği yaptığım 15 yıldan fazla süre içinde birlikte çalıştığım en güzel insandı Erol Baş. Artık gazeteci, yönetici ilişkisinden çıkmış bir ağabey kardeş gibi sırları paylaşıp, hayatla dalga geçer olmuştuk. Sevgili eşi Fatoş abla onu, "Pisi pisi" diye çağırırdı telefona. Kedi gibi sakın, sessiz ve inanılmaz hoşgörülü bir adamdı Erol Baş. Kendisine kötülük yapana bile, "O aslında iyi çocuk" derdi.

Hakan Güray, Gamze Kocatoros aradı ardından. Diğer gazeteci arkadaşlarım yaptığı son röportajın fotoğraflarını istedi. Bir yandan onları geçerken, bir yandan, "Erol ağabeyden başkasını bulamadın mı?" diye isyan ettim azraile.

Düzgün fiziği, 60'ında bile simsiyah tek bir beyazı olmayan gür saçları ile kıskandıırırdı hepimizi. O gün bana kızdıysa, "Oğlum Sülocum, sen çok çabuk kel kaldın" diyerek gevrek bir gülüşle, "Aslında sana kızıyorum" demek isterdi. Ama o hain hastalık onu bizden daha fazla kıskanmış, pençesini, Erol ağabeyin hep olumlu düşünen beynine takmıştı bir kere. "Ölüm hepimizin kaderi ama güzel insanları kaybetmeye dayanamıyorum" dedi Gamze telefonda. Aslında ölmek galiba en kolayı. Çünkü arkasından çöken kara bulutları, dökülen gözyaşlarını, kahreden kederi görmüyor insan. Bugün onu önce Karşıyaka Kulübünden, formasını giyip şampiyon yaptığı kulübün önünden sonra da camiden uğurlayacağız. Güzel insandı Erol Baş.

Bu dünya güzelliğinden biraz daha kaybetti dün. (Haber Ekspres)

CENNETİN DE KAPTANISIN - Sait Gürsoy

Berber Kadri'yi eski Karşıyakalılar bilir. Babam oraya tıraşa gider, dolayısıyla beni de götürürdü. 9-10 yaşlarında, tıraş koltuğunda oturuyorum. Berber Kadri amca, "Bak bu bizim Amerikan Necdet'in oğlu" dedi ve ekledi:

"Futbola çok meraklıdır." Birisi önce kafamı okşadı, sonra eğilip yanaklarımdan öptü. O an, benim için unutulmazdı. Ve o günden itibaren ben, "Erol Ağabey"ci oldum. Sokak aralarında oynadığım maçlarda Erol Baş'tım. Babamın götürdüğü maçlarda O'nu hayranlıkla izlerdim. Evde lastik topumla kendi kendime yaptığım maçlarda golleri kafayla hep Erol Baş attı! KSK minik takımına seçildikten sonra da hayatımda Erol Baş vardı. Onların antrenmanlarını izler, şut idmanlarında kaçırdıkları topları toplar, nedense hep ona götürürdüm. Belki beni hatırlar diye... O dönemin takımını ezbere sayar, santrafa geldiğimde KAPTAN "Erol Baş" der, solhafa geçerdim. Kimseyi incitmedi Futbol yaşamımın bir çok bölümünde beraberdik. Maç öncesi konuşmalarında KSK'liliği, iliklerime kadar doldurduğunu bilirim. O gerçekten kimseyi incitmeyen, incitemeyen dünya iyisiydi. Tam bir beyefendi, duygu yüklü sevgi adamıydı. Ben onun küçüğü, kardeşi olmama rağmen, "siz"li konuşacak kadar mütevaziydi. Canım abim; biliyorum ki gittiğin o cennette Bambino Süleyman, Palavra Servet, Göbek Hidayet; "Erol niye bu kadar acele ettin?" diyecekler. Gazcı Erol, Gode Cengiz, sıkı bir dostu kavuşmanın mutluluğunu yaşayacaklardır. Ya bizler? İnan ki seni burada çok arayacağız; insanlığını, adamlığını ve Karşıyakalılığını... Can abim, cennetinde rahat uyu! (Yeni Asir)

biraz erken oldu fakat gerçekten karşıyaka hizmet etmiş efendi kişiliğiyle gönüllerimizde farklı bir yeri olan erol kardeşimizi rahmetle anıyoruz.

4 Yıl önce aramızdan ayrılan büyük Karşıyakalı Erol Baş'ı anıyoruz. Türk sporunun efendiliğiyle, centilmenliğiyle tanınmış efsane isimlerinden KSK'li kaptan Erol Baş'ı 19 Temmuz 2005 tarihinde yakalandığı amansız hastalıktan kurtulamayıp aramızdan ayrılmıştı.

“Karşıyaka ve Kaf-Sin-Kaf Tarihi” isimli kitabında rahmetli Erol Baş özgeçmişini şöyle yazmıştı:

Adım Erol Baş. 1940'da Karşıyaka'da doğdum. 1955'te Aksoy takımında futbola başladım. 1960'da Karşıyaka takımında profesyonel oldum. Santrhafım ve takım kaptanlığı yaptım. 1960 İzmir Amatör karmasında oynadım. K.S.K'nin 1970 Şampiyonluğunu yaşadım. Futbolu çok seviyorum. Profesyonellik neyi gerektiriyorsa onu yaptım. Oyunumu, yaşantımı bu düşünceye göre ayarlarım. Her futbolcunun öncelikle efendi. Sportmen ve iyi yürekli bir insan olmasının isterim.

ÖNCELİKLE EFENDİ

Karşıyaka formasını 15 yıl aralıksız giyerek efsanevi bir şöhrete ulaşan kaptan Erol Baş, K.S.K den başka takımda oynamamış, Türk Futbol Tarihi'ne efendiliği ile geçmiş bir futbolcuydu. Metin Oktay'lar, İsfendiyar'lar, Lefter'ler, Can Bartu'lar, Şenol-Birol'lar ile karşı karşıya oynadı. Hiç eğilmedi, hiç bükülmedi, daima Karşıyaka orta sahasında betondan bir kahraman gibi savaştı. Gode Cengiz ile yan yana nice zaferlere imza attı. Ama bu kahraman savaşçılığında daima efendilik ve sportmenlik ön planda idi. Ne kalleşçe tavırlar, ne tekme tokat futbolu, Erol Baş'ın alfabesinde yer almadı. O yüzden ülkemizdeki tüm futbol adamları tarafından sevildi, sayıldı. Karşıyaka ise zaten ona aşıktı.

ASIM LİGLERİ

Erol Baş, bir zamanlar Karşıyaka'nın mahalle takımlarını bir araya getiren ve futbolcu avcılarının dikkatle izlediği, dillere destan Asım Ligleri'nde yetişti. Bizim anlı şanlı Aksoy takımında futbola başladı ve bu takımda kaptanlık yaptı. Nergis, Alaybey, Yamanlar, Soğukkuyu, Bostanlı gibi kuvvetli takımlara karşı nispeten 1955-60'larda yeni kurulan bir semt olan Aksoy takımımızı sırtladı. Karşıyaka sahasındaki maçlarda, ölümüne nasıl onu desteklediğimizi, Erol Baş'ın yiğit gövdesinin arkasına sığınarak, öteki ünlü mahalle takımlarına karşı başa güreştiğimizi hatırlıyorum.

Erol ağabeyin ailesi ile komşu oturuyorduk. Şimdi Girne Caddesi olan büyük bulvara açılan Bekir Behlül Sokağında İş Bankası İkramiye evlerinin birinin alt katında oturuyorlardı. Biz ise yandaki bahçeli evi almıştık. Kardeşi İlhan arkadaşım. Rahmetli babası, annesi ve kız kardeşiyle, mükemmel ve mütevazı bir aileydiler. 2004 yılında yıkılıp apartman olan yeni dairelerini rahmetli babası göremedi. Erol Baş da bu apartmanda ne yazık ki oturamadan vefat etti.

Karşıyaka'ya geçen ve takım kaptanlığına kadar yükselen Erol Baş'ı öncelikle biz Aksoylular canı gönülden avazımız çıktığı kadar desteklerdik. Ama onun bizim desteğimize pek ihtiyacı yoktu. Çünkü bir anda tüm Karşıyaka'nın sembolü oldu ve K.S.K'nin 1970 şampiyonluğu ile birinci lige geçişin mimarları arasında parladı.

Gode Cengiz, Bedri, Ceyhan, Büyük Uğur, Küçük Uğur, Atila, kaleci Ekrem, kaleci Erden, Burhan, Saim, Erdiñç ve daha nice Karşıyakalı futbolcunun ağabeyi olarak, takımın başında bir kahraman olarak tarihe geçti. Kulübüne nice hizmetlerde bulundu, her dönem ağabeylik yaptı. 19 Temmuz 2005 günü, yıllardır çektiği amansız hastalıktan vefat ettiğinde, Karşıyaka'nın bağına ateş düştü...

vehbim55@gmail.com